

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

**ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ
ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ**

Αν η Αγία Γραφή είναι το Ιερό βιβλίο των
Χριστιανών, αν το «κεφάλαιο» είναι το ευαγγέ-
λιο των μαρξιστών κι αν τα δύσοσμα έργα του
εβραϊκού συρμού είναι τα λατρευμένα ινδάλματα
των αστών κάθε εποχής, για μας τους εθνικοσο-
σιαλιστές, πηγή αστείρευτης ζωής και Κοσμι-
κός Λόγος ήταν και θα είναι στους αιώνες το
Θείο τραγούδι της ΙΛΙΑΔΑΣ.

Η ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ ΥΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗ ΤΩΝ ΔΥΟ ΥΠΕΡΔΥΝΑΜΕΩΝ

1.1 1. Η έκβαση του Β' παγκοσμίου πολέμου είχε σαν αποτέλεσμα την επικράτηση στον παγκόσμιο πολιτικό στίβο δύο νέων πρωταγωνιστών: των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και της Σοβιετικής Ενώσεως.

2. Οι δύο αυτές μη ευρωπαϊκές δυνάμεις, οι οποίες σήκωσαν το κύριο βάρος του μεγάλου πολέμου στους κόλπους της παρατάξεως των λεγομένων Συμμάχων, εξήλθαν από την αναμέτρηση πολιτικά ενισχυμένες. Έτσι, παραμέρισαν βίαια τους Ευρωπαίους εταίρους τους στο «τραπέζι της μοιρασίας» με τη σκληρότητα που διακρίνει τους νικητές όλων των εποχών και διένειμαν μεταξύ τους τα λάφυρα που συσσώρευσε η νίκη.

1.2 1. Και τα λάφυρα ήταν ατίμητα. Ολόκληρη η Ευρώπη που βγήκε από τη λαιλατού του πολέμου υλικά κατεστραμμένη και πολιτικά αποδυναμωμένη, εναπόθεσε τις τύχες της στη μακροθυμία των νέων ισχυρών της παγκόσμιας πολιτικής σκηνής.

2. Έτσι, περιήλθε στην απόλυτη νομή και κυριότητά τους. Κι εκείνοι, πράγματι της φέρθηκαν μεγαλόψυχα. Άπλωσαν πάνω από τους εξασθενημένους λαούς της ένα άτεγγο δίχτυ πολιτικής και οικονομικής επικυριαρχίας, ώστε να τους καταστήσουν άβουλα όργανα των επιδιώξεων τους, προσφέροντας σαν αντάλλαγμα ένα αμφίβολο όραμα υλικής ευημερίας και μια μεγαλόψυχη χαριστική ελευθερία εξ ίσου αμφίβολης ποιότητας. Κατόπιν, στ' όνομα των «δικαιωμάτων του ανθρώπου» ή της «κοινωνικής δικαιοσύνης», έστησαν τα απατηλά τους ιδανικά πάνω στο βάθρο των εκπεσμένων παραδοσιακών πολιτιστικών Αξιών και εξανάγκασαν με δολιότητα τους υποτελείς τους να τα ενστερνισθούν.

3. Έτσι, η Ευρώπη από πεδίο μαχών κατά τη διάρκεια του πολέμου, έγινε μετά τη λήξη του το θέατρο ενός νέου σκληρού πολιτικού ανταγωνισμού των υπερδυνάμεων στην προσπάθειά τους να επεκτείνουν την κυριαρχία τους στον κόσμο.

1.3 1. Τα λάφυρα ήταν πράγματι ανεκτίμητα. Ένας ολόκληρος πολιτισμός χιλιετηρίδων με τα υπέροχα ηθικά και υλικά του ερείσματα, τις αξεπέραστες διανοητικές και αισθητικές του Αξίες, συμπυκνωμένος στην πιο γνήσια και ζωντανή, σύγχρονη ιστορική του έκφανση, τον εθνικοσιαλισμό, αγωνίστηκε για την παλινόθρωση και την αναγέννησή του και αφού ηττήθηκε, έγινε λεια για τα αδηφάγα σαγόνια των νικητών. Κι έτσι εισήλθε άλλη μια φορά στη

μακραίωνα ιστορική του πορεία, σε μια νέα χειμέρια νύχτα, την πλέον αγωνιώδη όμοια κι ίσως την επιθανάτια.

2. Ένας ολόκληρος πολιτισμός και μαζί του ο τρόπος ζωής που τον δημιούργησε, ιστοπεδώθηκε, κακοποιήθηκε, διαστρεβλώθηκε, συκοφαντήθηκε και διασύρθηκε με την ήττα του Εθνικοσιαλισμού.

3. Και το φρικτό έκτρωμά του προσαρμοσμένο πια στα ευτελή κι απατηλά ιδανικά των νέων αυθεντών του κόσμου, ζεύκτηκε δουλικό υποζύγιο στην υπηρεσία τους κι έγινε τιποτένιος διάκοσμος στον καινούργιο διεστραμμένο πολιτικό τους ανταγωνισμό.

1.4 1. Και οι Ευρωπαίοι σύμμαχοι των νέων ισχυρών: Η Αγγλία, η Γαλλία, η Ελλάδα; Αναφέρουμε αυτούς τους τρεις λαούς όχι ενδεικτικά, αλλά γιατί υπήρξαν οι μόνοι. Πράγματι, όσο σχολαστικά κι αν ψάχουμε το χάρτη της Ευρώπης, δεν πρόκειται να βρούμε άλλο λαό που να πολέμησε στο πλευρό των συμμάχων.

2. Οι Ευρωπαίοι εταίροι πλήρωσαν την αποστασία τους από τις τάξεις της ενωμένης Ευρώπης με το τίμημα που τους άξιζε. Αποδυναμωμένοι από τη γιγαντομαχία που μόλις τελείωσε, πολιτικά εκμηδενισμένοι, αλλά παράλληλα φθαρμένοι και εκφυλισμένοι από τη συμμετοχή τους σε μια παρακματική, αντιφυσική και αντιπολιτιστική συμπαράταξη δυνάμεων, κατάντησαν ξεφτισμένα ανδρείκελα, πολιτικά πιόνια στα χέρια των νέων επικυριάρχων ενός θολού κόσμου που ανέτειλε πάνω από τα καπνισμένα ερείπια του Βερολίνου.

3. Τιποτένιοι κομπάρσοι, ουραγοί και αθύρματα, βορά των νέων φανταχτερών πρωταγωνιστών της Ιστορικής σκηνής του καιρού μας.

1.5 1. Η υπόλοιπη Ευρώπη, αφού λύγισε στον υπέρ του πολιτισμού αγώνα της, ακολούθησε την αιώνια μοίρα του ηττημένου. Ρίχτηκε βάναυσα με θανάσιμες πληγές στο τραπέζι της μοιρασίας και δέχτηκε στα σπλάχνα της το φριχτό μαχαίρι των αποτρόπαιων νικητών. Από τότε, τεμαχισμένη, αλυσόδετη μέσα στη σκλαβιά της, γνωρίζει τη μεγαλύτερη πνευματική βαρβαρότητα που είδε ποτέ η Ιστορία, υπηρετώντας την υποκρισία και τη διαστροφή των δύο νέων τυράννων της, που διασταυρώνουν τα πολιτικά και — γιατί όχι; — τα πολεμικά πυρά τους πάνω στο λεηλατημένο υλικό και πνευματικό της κουφάρι.

1.6 1. Έτσι οδηγηθήκαμε στην τραγική πολιτική, αλλά κυρίως πολιτιστική πραγματικότητα των ημερών μας. Η Δυτική Ευρώπη, ένα χλωμό φάντασμα του άλλοτε κραταιού εαυτού της, κατάντησε άβουλος συνασπισμός κρατών που υπηρετεί τυφλά τα συμφέροντα των Ηνωμένων Πολιτειών. Η Ανατολική Ευρώπη, μια άψυχη πολιτική μαριονέττα, στενάζει κάτω από το βάρβαρο πέλμα της

Σοβιετικής Ενώσεως που πάντα την επιβούλευόταν είτε υπό το σημερινό καθεστώς είτε ως τσαρική Ρωσία.

2. Κι ολόκληρη η Ευρώπη, η γη όπου γεννήθηκε, ανδρώθηκε και άκμασε ο πολιτισμός, η γη όπου εκτυλίσσεται η θαυμαστότερη ανθρώπινη περιπέτεια εδώ και χιλιάδες χρόνια, κατάντησε σήμερα με την ανατροπή των Παραδοσιακών Αξιών, το κατακάθι της πολιτιστικής παρακμής, το δηλητηριασμένο έλος όπου λιμνάζονται όλες οι απεκκρίσεις που απέβαλε η Πολιτιστική Δημιουργία κατά την ανέλιξη της μέσα στο Ιστορικό Γίγνεσθαι.

1.7 1. Την Ιστορία δύως την γράφουν πάντα οι νικητές. Και 40 χρόνια τώρα οι νικητές αγωνίζονται ν' αλλοιώσουν το χαρακτήρα και το νόημα εκείνου του πολέμου. Φωτίζονται με θρασύτατη μονομέρεια τα ιστορικά γεγονότα, πασπαλίζονται με τη βαρειά τέφρα της λήθης ουσιώδεις ιστορικές πτυχές, παραχαράσσονται και συκοφαντώνται τον αγώνα εκείνων που τελικά ηττήθηκαν, δεν στάθηκε δύσκολο να ξεγελάσουν τους πολιτικά υποδουλωμένους και πολιτιστικά εκφυλισμένους λαούς της Ευρώπης και να τους επιβάλλουν τη δική τους νοσηρή ιστορική προοπτική.

2. Έτσι, οι λαοί της Ευρώπης σήμερα έμαθαν να μισούν το αληθινό ιστορικό τους πρόσωπο και να λατρεύουν τις κούφιες απάξιες που διαφημίζουν με δολιότητα οι δύο αδίστακτοι δυνάστες τους.

1.8 1. Ωστόσο, στα νωπά μα σκοτισμένα αχνάρια των βημάτων της Ιστορίας σπιθοβολούν κάποτε φευγαλέες φωτεινές ανταύγειες. Φευγαλέες, αλλά ευδιάκριτες από το δυνατό και φλέρευνο βλέμμα των εκλεκτών που δεν δέχτηκαν να λατρέψουν τα απατηλά ιδανικά που τους επέβαλαν. Και τότε, κάτω από το πυκνό πέπλο των ψευδών που κάλυψαν μια ολόκληρη εποχή, αποκαλύπτεται μια αλήθεια πρωτοφανέρωτη, ολοζώντανη και λαμπερή.

2. Διεκδικούμε για μας τον επίζηλο τίτλο του εκλεκτού.

3. Γιατί αποστρέψαμε με περιφρόνηση τα πρόσωπα από τα κουρασμένα ιδανικά και τις σαγηνευτικές σειρήνες ενός ατελεύτητου υλικού ωφελιμισμού και μιας χαριστικής ελευθερίας χωρίς υπέρτερη προοπτική και φλόγα δημιουργίας, που με περίσσεια υποκρισία μας ζήτησαν να λατρέψουμε οι διεστραμμένοι δυνάστες της γης μας, επιβάλλοντάς μας ένα εκφυλισμένο πρότυπο ζωής.

4. Γιατί μπορούμε να δούμε μακρύτερα από το θολό πολιτικό ορίζοντα όπου στηλώνουν σήμερα τα αδρανή βλέμματά τους οι πόλλοι.

5. Γιατί μπορούμε να ξαναδώσουμε στην Ιστορία μας την Αλήθεια της.

6. Γιατί μπορούμε ακόμα ν' ακούσουμε το έπιθανάτιο βογγητό του λαβωμένου μας πολιτισμού και να ταχθούμε ξανά υπερασπιστές

του.

7. Γιατί κρατήσαμε ανόθευτη τη Φυλετική μας ψυχή κι έτσι μπορούμε ακόμα να λατρεύουμε την ΤΙΜΗ και το ΑΙΜΑ.

8. Γιατί υπεράνω του ατομικού μας πεπρωμένου στήσαμε τον πολιτιστικό μας προορισμό.

9. Γιατί, πάνω απ' όλα, θέλουμε να ξανανοιάσουμε τον ΚΟΣΜΟ!

II

Ο ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΥΠΕΡΑΠΙΣΤΗΣ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

2.1 1. Είμαστε οι γιοί εκείνων που τότε ήττηθηκαν.

2. Είμαστε οι γιοί των πρώων που τότε αγωνίστηκαν και έπεσαν για την τιμή και τον Πολιτισμό κι είμαστε εμείς εκείνοι που θα σημασιοδοτήσουμε τη θυσία τους.

3. Μας δίδαξαν οι νικητές πως σ' εκείνο τον πόλεμο οι δυνάμεις «της ελευθερίας και της δημοκρατίας», που φυσικά εκπροσωπούσαν οι σύμμαχοι με την ετερόκλιτή τους σύνθεση, αντιμετώπισαν την επίθεση των δυνάμεων «της ωμής βίας και τυραννίας» που αντιπροσώπευε ο Εθνικοσοσιαλισμός. Έτσι, ανέθρεψαν τις μεταπολεμικές γενιές μ' ένα απλοϊκό, βολικό και γι' αυτό εύπεπτο ψεύδος.

2.2 1. Γιατί στην πραγματικότητα ο πόλεμος αυτός ήταν το αποκορύφωμα μιας μακροχρόνιας σύγκρουσης πολύ βαθύτερης όσο και τραγικής. Ήταν η ακροτελεύτια μάχη που έδωσαν οι υπερασπιστές ενός αρχέγονου Πολιτισμού και του αντίστοιχου τρόπου ζωής, που τον δημιούργησε και τον προήγαγε δια μέσου του ιστορικού γίγνεσθαι μέχρι την εποχή μας, εναντίον δύο νόθων όσο και εκτρωματικών νεαρών τέκνων αυτού του ίδιου πολιτισμού και των αντιστοίχων ρευμάτων ζωής που εισήγαγαν στην ιστορία των τελευταίων αιώνων. Ήταν η υπεράσπιση της πολιτιστικής δημιουργίας απέναντι σε δύο νέες διεστραμμένες αποφύσεις της. Ήταν άλλη μια απεγνωσμένη μάχη που διεξήγαγε ο Ευρωπαϊκός Πολιτισμός, δηλαδή ο Ανθρώπινος Πολιτισμός εναντίον των δύο νεαρότερων από τα νόθα τερατογεννήματά του: Του φιλελευθερισμού και του μαρξισμού.

2. Έτσι, η αλήθεια γι' αυτόν τον κοσμογονικής σημασίας πόλεμο, ήταν αντίστροφη από αυτή που μας παρουσίασαν.

3. Ο Εθνικοσοσιαλισμός σαν γνήσιος εκπρόσωπος της Ευρωπαϊκής Πολιτιστικής Παραδόσεως, πολέμησε τον καπιταλισμό και τον μπολσεβικισμό, που στάθηκαν φίλοι και σύμμαχοι και που αποτελούσαν μια δψιμη εκφυλιστική εκτροπή αυτής της ίδιας της ευρωπαϊκής πολιτιστικής παραδόσεως.

4. Κι αυτή η αλήθεια έχει μια ακόμα διάσταση περισσότερο συνταρακτική.

5. Δεν ήταν ο Εθνικοσοσιαλισμός που θέλησε αυτόν τον πόλεμο. Γιατί διέβλεψε σωστά πως ανεξάρτητα από την εκβασή του, η τημένη και αποδυναμωμένη θα εξήρχετο η Ευρώπη. Εκείνοι που επέβαλαν τον πόλεμο αυτό, ήταν οι εχθροί του Εθνικοσοσιαλισμού, αφού με περισσή υποκρισία και δολιότητα δημιούργησαν τις προϋποθέ-

σεις και εξέθρεψαν τις συνθήκες. Και η πρόνοιά τους υπήρξε σωτήρια. Καταστρέφοντας τον Εθνικοσοσιαλισμό, κατέστρεψαν την μόνη δύναμη που ήταν ικανή να αναβιώσῃ τις Παραδοσιακές Πολιτιστικές Αξίες, που οι ίδιοι με τα διεστραμμένα συστήματά τους είχαν εκφυλίσει και οδηγήσει σε μαρασμό.

6. Τα δύο μη Ευρωπαϊκά κράτη, τα οποία εξελίχτηκαν μεταπολεμικά στους δυναμικότερους φορεις αυτών των εκτρωματικών συστημάτων, αποφύσεων του Ευρωπαϊκού πνεύματος και ανέπτυξαν εν συνεχείᾳ με θαυμαστή συνέπεια δύο αντίστοιχους τρόπους ζωής, είναι οι σημερινοί δυνάστες της Ευρώπης. Οι Ηνωμένες Πολιτείες και η Σοβιετική Ένωση.

7. Τα κράτη αυτά, διαπομπέουν σήμερα με φανατισμό νεοφύτων στου εξομάλητον πολιτιστικό τους προπάτορα αλώνοντας με περισσή υποκρισία τις ακατάλυτες διαχρονικές αξίες του και ακρωτηριάζοντας με την εισβολή τους τον υπέροχο τρόπο ζωής που εκείνος προήγαγε.

2.3 1. Μας δίδαξαν ακόμα οι νικητές, πως το φαινόμενο του Εθνικοσοσιαλισμού ήταν ένα απλό σύμπτωμα μέσα στην ιστορία του αιώνα μας και ότι η άνθισή του ωφείλετο σε κάποιες κοινωνικές και οικονομικές συγκυρίες. Αυτή η ερμηνεία είναι σύμφωνη βέβαια με τη δική τους διεστραμμένη αντίληψη για την ιστορική πραγματικότητα, ωστόσο δεν κατάφερε να υποβιβάσῃ τον Εθνικοσοσιαλισμό στο επίπεδο των επικριτών του. Γιατί ο Εθνικοσοσιαλισμός δεν ήταν ένα απλό πολιτικό κίνημα, ούτε ένα τυχαίο περιστατικό μέσα στην ιστορία του αιώνα μας.

2. Ήταν η έκρηξη της αντιστάσεως του Ευρωπαϊκού πολιτισμού στην επιχειρούμενη άλωση και ισοπέδωσή του.

3. Ήταν η βίαιη εκδήλωση του υπέρτερου ψυχισμού και της δυνατής βουλήσεως των Ευρωπαϊκών λαών, που σκόπευε στην αποτίναξη του καπιταλιστικού και μπολσεβικικού ζυγού, που δυνάστευαν ασφυκτικά την εθνική και κοινωνική ζωή τους.

4. Ήταν η φυσική άμυνα των επίλεκτων πνευμάτων της Ευρώπης απέναντι στον κυκλώνα των νέων ιδεών που γέννησε η φιλοσοφική και πολιτική πενία του 19ου αιώνα και ιδιαίτερα της τυραννίας του ορθολογισμού, ο οποίος απειλούσε να σαρώσει με τον κοσμοπολιτισμό, τον στεγνό ωφελημισμό, τον μίζερο και ευτελή υλισμό και τα ισοπεδωτικά του ιδανικά, τις παραδοσιακές πολιτιστικές Αξίες και να ανατρέψῃ το πολιτιστικό οικοδόμημα.

5. Ήταν μια ριζική αναθεώρηση ολόκληρης της ζωής και του κόσμου, θεμελιωμένη στα κλασσικά πρότυπα, αλλά διαπλασμένη σε νέα μορφή, που απελευθέρωνε στα πλαίσια της ιστορικής εξελίξεως το αίσθημα και τη ζωτική ενέργεια του Ευρωπαίου Δημιουργού από το δεσμωτήριο της οικονομικής αναγκαιότητας και της κοινωνικής

νομοτέλειας όπου τον είχαν φυλακίσει τα νόθα ιδεολογικά ρευματα του φιλελευθερισμού και του μαρξισμού.

6. Ήταν μια τάση για αναβίωση των αρχέγονων φυλετικών αρετών και των ευγενών βιολογικών ενστίκτων του Αρίου Δημιουργού, που από τις καταβολές του Μύθου και δια του μεταφυσικού δεσμού του Αίματος, ανηφόριζε ίσαμε τον καιρό μας.

7. Ήταν ακόμα και προπάντων, η σύγχρονη έκφραση του ιδίου εκείνου αργεγόνου τρόπου ζωής, του Ομηρικού προτύπου Ζωής, σύμφωνα με το οποίο πλάστηκαν οι Θεοί και οι Ἡρωες και το οποίο κυριοφόρησε τον πολιτισμό και δημιούργησε την κλασσική, αρχαιότητα. Του τρόπου ζωής, που αφού πορεύτηκε δια μέσου του Ευρωπαϊκού Πνεύματος και της Αναγεννήσεως, μεταλαμπαδεύτηκε αυτούσιος στον καιρό μας.

2.4 1. Υπήρξε λοιπόν ο Εθνικοσοσιαλισμός, η πιό πρόσφατη εκδήλωση αυτού ακριβώς του τρόπου ζωής που δημιούργησε τον πολιτισμό, προσαρμοσμένη όμως θαυμαστά στη σύγχρονη ιστορική, πολιτική, κοινωνική και οικονομική πραγματικότητα.

2. Ήταν το ίδιο εκείνο κρασί των Ελλήνων χυμένο σε νέα ποτήρια, ήταν η ίδια εκείνη υπέροχη ζύμη από την οποία πλάστηκαν οι μεγάλες στιγμές του Ευρωπαϊκού Πνεύματος, πλασμένη όμως τώρα από νέα δυνατά χέρια και χυμένη σε νέα εξαίσια καλούπια. Και απόδειξη γι' αυτό, είναι το γεγονός, ότι ο Εθνικοσοσιαλισμός παλινόρθωσε, προήγαγε, λάτρεψε και αποθέωσε τις ίδιες κείνες ακατάλυτες διαχρονικές Αξίες, που εδραίωσαν και κόσμησαν τον Ευρωπαϊκό Πολιτισμό από τους χρόνους της Ελληνικής Ακμής μέχρι σήμερα. Δηλαδή:

3. Προώθησε μια θεωρητική σύλληψη του Κόσμου θεμελιωμένη στα κλασσικά ελληνικά πρότυπα και καλλιέργησε μια ποιητική και αισθητική ατμόσφαιρα σ' όλες τις εκδηλώσεις της ζωής, απολύτως απαραίτητη για να ευδοκιμήσει και να θάλει η εκλεκτή σπορά της πολιτιστικής δημιουργίας.

4. Προέβαλε την ηρωική αντίληψη της Ζωής, που δεν θεωρεί τον άνθρωπο ζώντων δικαιωμάτων αλλά ον του καθήκοντος. Και καθήκον του ανθρώπου είναι η Γνώση του Κόσμου δια μέσου της πολιτιστικής δημιουργίας. Κυριαρχη διάσταση αυτού του τρόπου ζωής, επιβεβλημένη από την ίδια τη Φύση, είναι ο ΑΓΩΝΑΣ, ο οποίος εξεγείζει τον άνθρωπο και τον προσανατολίζει προς το καθήκον. Ο ΑΓΩΝΑΣ αντριεύει τη βούλησή του, ακονίζει τις δυνατές ιδιότητες του χαρακτήρος του και τον προικίζει με υπέρτερες αρετές, που τον κρατούν αφοσιωμένο εραστή των προκλήσεων της Υπάρξεως και του Κόσμου. Επί πλέον του εμφυσά μια φλόγα δημιουργίας, που υπερβαίνει την εφήμερη διάρκειά του και το θνητό σήμερα και προσκτείνει την ύπαρξή του διαχρονικά στο Ιστορικό Γίγνεσθαι και

υπερχρονικά στο Κοσμικό Γίγνεσθαι.

5. Εξύμνησε τις παρελκόμενες αυτού του τρόπου ζωής αρετές, δηλαδή την ανδρεία, την αυτοθυσία, την ομοψυχία και την γενναιοφρούσυνη.

6. Αναγνώρισε την έξαρση της Δυνατής Βουλήσεως και του Ζωτικού Αισθήματος, ως κινητηρίων μοχλών της ιστορικής δράσεως.

7. Κήρυξε την πίστη στις υπέρτερες βιολογικές αρετές της Φυλής, ως απαραίτητη προϋπόθεση για την προστασία και την ανέλιξη του πολιτισμού.

8. Αποκατέστησε την λατρεία της Φύσεως με την επιστροφή στις παραδοσιακές αξίες της Γης και του Αίματος.

9. Λάτρεψε την φιλοπατρία σαν υπέρτατη αρετή πολιτιστικής αυτοσυντηρησίας.

10. Εξήρε την υπεροχή των πεπρωμένων της κοινότητος έναντι των δικαιωμάτων του ατόμου και υπερασπίστηκε τη θυσία του ατομικού συμφέροντος χάριν της εθνικής και κοινωνικής προοπτικής.

11. Εισήγαγε μια αριστοκρατική αντίληψη της ανθρώπινης πρωτοκότητος και πραγματοποίησε έτσι μια αριστοκρατική εγκαθίδρυση της Εθνικοσοσιαλιστικής Πολιτείας βασισμένης σε μια αξιοκρατικά υεραρχημένη δομή.

12. Απέδοσε στο σοσιαλισμό το αληθινό του περιεχόμενο, που είναι η ένταξη του ατομικού εγώ στο κοινωνικό είναι κι έτσι συμφίλιωσε και συνένωσε συνειδητά όλες τις δημιουργικές δυνάμεις της λαϊκής κοινότητος σε ενιαία αποστολή, υπεράνω της ατομικής ιδιοτέλειας ή των ταξικών συμφερόντων.

13. Οικοδόμησε ένα κράτος δικαίου στηριγμένο όχι στην κυριαρχία μιας τάξεως, τα συμφέροντα μιας ολιγαρχίας του πλούτου ή τη γραφειοκρατία του κόμματος, αλλά στις καταξιωμένες διαχρονικές παραδοσιακές πολιτιστικές αξίες που αποτέλεσαν την σπονδυλική στήλη της ιστορικής ζωής της λαϊκής κοινότητας.

14. Καλλιέργησε μια ηθική συμπεριφορά των ατόμων θεμελιωμένη στην αξία της ΤΙΜΗΣ. Τιμή, είναι η ακλόνητη πεποίθηση του ανθρώπου, ότι ο ηθικός κώδικας των αξιών και κανόνων που διέπουν τις θεμελιώδεις εκδηλώσεις της ζωής του, είναι εκ των προτέρων επιβεβλημένος από την ιστορική και πολιτιστική του παράδοση και εναρμονισμένος με τα πεπρωμένα της κοινότητος, κυρίως δε η συνείδηση, ότι ο κώδικας αυτός είναι απολύτως απαράβατος. Ακριβώς αυτό το αίσθημα τιμής είναι, που υπαγόρευσε στον άνθρωπο μία κοινωνική συμπεριφορά κυριαρχούμενη από αρετές όπως η αξιοπρέπεια, η ευθιξία, η υπευθυνότητα, η εντιμότητα, η ευγένεια του ήθους και η υψηλή συνείδηση του χρέους έναντι της πολιτείας.

15. Προήγαγε την διανοητική ανάταση και την πνευματική και -

λιέργεια την θεμελιωμένη στην κλασσική παιδεία και τις αξίες που την έθρεψαν. Έτσι συνέβαλε αποφασιστικά στην πνευματική αναγέννηση και την φιλοσοφική αγωγή του λαού στους κόλπους της Εθνικοσιασιαλιστικής Πολιτείας.

16. Ενθάρρυνε την τέλεια αισθητική αναζήτηση και την έχαρση προς το κάλλος δια μέσου της κλασσικής τέχνης και του Εράσμου της Απολλώνιας Κοσμικής Αρμονίας.

17. Ύμνησε και iεροποίησε το σωματικό σφρίγος και την ψυχική ρώμη, την δύναμη, τον έρωτα, το κάλλος και τον Κόσμο.

18. Ιεράρχησε τις Παραδοσιακές Πολιτιστικές Αξίες σε μία διαχρονική αξιολογική κλίμακα, αναλλοίωτη και ακατάλυτη, που την κατέστησε τον σταθερό άξονα αναφοράς γύρω από τον οποίο οφείλει να περιστρέφεται η ιστορική και πολιτιστική δημιουργία της Φυλής μας.

19. Τέλος, αποκάλυψε ξανά το μυθικό υπόστρωμα των φυλετικών μας αρχετύπων και μας προσκάλεσε να ξανανοιώσουμε και να αναπλάσουμε τον κόσμο.

20. Αυτό υπήρξε το κλίμα μέσα στο οποίο ο πολίτης της Εθνικοσιασιαλιστικής Πολιτείας εκαλείτο να δημιουργήσῃ.

21. Άλλα τη σύγχρονη έκφραση αυτού του τρόπου ζωής, του αναλλοίωτου μέσα στους αιώνες, οι διεφθαρμένοι νικητές του Β' Παγκοσμίου πολέμου αφού την κακοποίησαν, την συκοφάντησαν και την διαστρέβλωσαν, την παρουσίασαν σαν καθεστώς «της ωμής βίας και τυραννίας».

2.5 1. Απέναντι σ' αυτόν τον τρόπο ζωής που εξέφρασε ο Εθνικοσιασιαλισμός, στάθηκαν αντίθετοι δύο πιστοί φίλοι και σύμμαχοι απόρροια της ίδιας εκτροπής του Ευρωπαϊκού πνεύματος κατά του τελευταίους αιώνες, δύο ρεύματα της ίδιας αντιπολιτιστικής και παρηκαμασμένης κοιτης: Ο Αμερικανικός Καπιταλισμός και ο Σοβιετικός Μπολσεβικισμός. Τα ρεύματα αυτά αν και φαινομενικά εισήγαγαν αντίθετα πρότυπα ζωής, στην πραγματικότητα είχαν κοινή προέλευση και ρίζα. Έτσι πέρα από τις επιφανειακές διαφορές τους, είχαν να αντιτάξουν έναντι των Παραδοσιακών Αξιών του Πολιτισμού που αγωνίζονταν να καταλύσουν, τις ίδιες απαξίες:

2. Μία τεχνοκρατική και ωφελιμιστική αντίληψη ζωής, που θέλει τον άνθρωπο σκλάβο της ανεξέλεγκτης τεχνολογικής αναπτύξεως χάριν του οράματος μιας ατελεύτητης υλικής ευμάρειας των ατόμων, μέσα σε μια κοινωνία - προϊόν ψυχρού οικονομικού ανταγωνισμού, χωρίς υπέρτερη προοπτική, όπου δεν υπάρχει χώρος για το αίσθημα και την πολιτιστική ενέργεια του εκλεκτού Δημιουργού.

3. Τον υλικό ωφελιμισμό, που αφαιρεί από τη ζωή το υπέρτατο νόημα της, που είναι ο αγώνας για πολιτιστική δημιουργία, διότι αναγορεύει τον ατομισμό, τον εγωισμό, την ιδιοτέλεια και κυρίως

την οικονομία σε ρυθμιστικούς παράγοντες της ιστορικής εξελίξεως. Έτσι θεοποιεί και καθιστά σκοπό ζωής την πιο διεστραμμένη, αντιπολιτιστική και παρακματική, τάση της ανθρώπινης υπόστασης. Την αγχωτική επιδίωξη του υλικού κέρδους ως αυτοσκοπό και την οικοδόμηση μιας κοινωνίας ατομικών δικαιωμάτων εις βάρος της πολιτείας του Πολιτιστικού Καθήκοντος.

4. Την ανάπτυξη εκφυλιστικών ιδιοτήτων στον χαρακτήρα του ατόμου, ως παραγώγων αυτού του τρόπου ζωής, όπως η φυγοπονία, η κοινωνική αδιαφορία, η κακοήθεια, η εμπάθεια, η δουλοφροσύνη, η ιδιοτέλεια, η απληστία, η κερδοσκοπία, ο εγωισμός, η συναισθηματική μιζέρια και ο φθόνος, που είναι κυριαρχούς στις διανθρώπινες σχέσεις.

5. Την αναγόρευση του οικονομικού δόγματος και της νομοτέλειας των κοινωνικών φαινομένων, σε ρυθμιστικούς παράγοντες μιας αναπότρεπτης εσωτερικής αναγκαιότητας της ιστορίας, που δεν υπόκειται στην επίδραση της Δυνατής Βουλητείας και της Ιστορικής Δράσεως των εκλεκτών Δημιουργών.

6. Την υποβάθμιση των υπέρτερων βιολογικών αρετών της Φυλής και την καλλιέργεια μιας αποστροφής προς τις παραδοσιακές αξίες της Γης και του Αίματος, που αποξένωσε τον άνθρωπο από το φυσικό του περιβάλλον και συσκότισε την συλλογική του μνήμη, που εμφωλεύει στο μυθικό υπόστρωμα των φυλετικών του καταβολών. Έτσι ο άνθρωπος απώλεσε την δυνατότητα της θέασης του κόσμου και την αρμονική του ενότητα με αυτόν.

7. Την εξοστράκιση και απεμπόληση της φιλοπατρίας και του πατριωτισμού. Στη θέση τους εξύψωσαν τον κοσμοπολίτισμό και τον ισοπεδωτικό διεθνισμό, όπου όλοι οι λαοί με μια αντιφυσική και αντιπολιτιστική εξίσωση χαρακτηρίζονται ίδιοι, χωρίς αναφορά στις ιδιαίτερες πολιτιστικές τους ρίζες, ώστε κανείς να μη δικαιούται να είναι καλύτερος ή διαφορετικός από τον άλλο και όπου οποιοσδήποτε αγώνας των εκλεκτών χάριν της πολιτιστικής τους αυτοτέλειας χαρακτηρίζεται ως έγκλημα κατά της ανθρωπότητος.

8. Την έχαρση των δικαιωμάτων του ατόμου και του ατομικού συμφέροντος, εις βάρος του εθνικού και κοινωνικού καθήκοντος.

9. Την κατάργηση της αριστοκρατικής πολιτείας, με την ταυτόχρονη θεοποίηση του ειδώλου της δημοκρατίας και του κοινωνικού προτύπου της: του μαζάνθρωπου. Ο κουρασμένος μαζάνθρωπος, είναι ο ισοπεδωμένος άνθρωπος της πανσπερμίας των φυλών. Ο ιδιοτελής ωφελιμιστής, ο ενιαίος και απρόσωπος άνθρωπος, ο αδιάφορος προς τα εθνικά και κοινωνικά ιδανικά. Ο χωρίς ιδιαίτερα φυλετικά και εθνικά χαρακτηριστικά, αυτός που δεν έχει διακεκριμένες πολιτιστικές ρίζες και άρα γι' αυτό δεν έχει πολιτιστικό προορισμό.

10. Την αποκορύφωση των ταξικών συγκρούσεων και τον κατα-

κερματισμό των δημιουργικών δυνάμεων της λαϊκής κοινότητος σε αλληλομισούμενες παρατάξεις, με μοναδικό κίνητρο το οικονομικό συμφέρον και αποτέλεσμα την διάλυση και αποδιοργάνωση του ευνομούμενου κράτους.

11. Την οικοδόμηση ενός κράτους που διαιωνίζει την κοινωνική αδικία, διότι στηρίζεται στα συμφέροντα μιας τάξεως, στην ολιγαρχία του πλούτου ή τη γραφειοκρατία του κόμματος και κυρίως αδιαφορεί για την προαγωγή της πολιτιστικής δημιουργίας της λαϊκής κοινότητος.

12. Τον επιστημονικό μετασχηματισμό του ανθρώπου σε ιστορικό δούλο, άθυρμα των νόμων της προσφοράς, της ζητήσεως και του χρηματιστηριακού κεφαλαίου. Τον ανθρώπου, που από μηχανικό γρανάζι της παραγωγικής διαδικασίας, μετατρέπεται σε μανιακό υπερκαταναλωτή διαρκώς συσσωρευόμενων άχρηστων υλικών αγαθών και κατ' επέκτασιν, σε αναλώσιμο είδος με ανταλλακτική αξία, βορά στα αδηφάγα σαγόνια του παντοδύναμου συστήματος και της διεστραμμένης κοινωνικής και οικονομικής δομής του.

13. Τη διάπλαση ενός ανερμάτιστου, απαίδευτου και ακαλλιέργητου άτομου, που δεν έχει ηθικό κώδικα αξιών για να θεμελιώσει την ύπαρξή του κι έτσι είναι έρμαιο του υλικού ωφελιμισμού του και της ηθικής άναλγησίας του, ξένο προς τη λαϊκή κοινότητα, περιττή και άχρηστη παρουσία στην ιστορική της ζωή.

14. Την απόρριψη των παραδοσιακών αισθητικών προτύπων με την αγοραία εισβολή του άξεστου μαζάνθρωπου στο ναό της τέχνης.

15. Τον διασυρμό της αρετής της Δυνάμεως, του Έρωτος και του Κάλλους με την ταυτόχρονη προβολή προτύπων που χαρακτηρίζονται από ηθική αδυναμία, μετριότητα και ασχημία.

16. Την ισοπέδωση κάθε ιεραρχημένης κλίμακας αξιών και την κατάλυση του σταθερού άξονα αναφοράς της ιστορικής ζωής της λαϊκής κοινότητας. Η ολοκληρωτική απεμπόληση των παραδοσιακών Πολιτιστικών αξιών από τον τρόπο ζωής των συγχρόνων κοινωνιών μας, έχει σαν αποτέλεσμα την θεοποίηση του άμεσου πρακτικού σκοπού που εξαγιάζει τα μέσα και που για χάρη του οποιαδήποτε πράξη μπορεί να χαρακτηρισθῇ ηθική και δίκαιη. Αυτή η αντιληψη όποτε εισέβαλε στην ιστορία, διέβρωσε επικίνδυνα το πολιτιστικό οικοδόμημα τόσο σαν μεμονωμένη ατομική δραστηριότητα, όσο κυρίως σαν κατεστημένη κοινωνική πρακτική.

2.6 1. Αυτό το εκφυλισμένο πρότυπο ζωής, το απατηλό και άδειο από το ιδανικό του δημιουργικού αγώνα, είχαν να προβάλουν οι νικητές του Β' Παγκοσμίου πολέμου, αφού κατέλυσαν τις Παραδοσιακές Αξίες. Και για να δώσουν διέξοδο στην τυφλή, συσσωρευμένη ζωτική ενέργεια των Ευρωπαϊκών Λαών του μεταπολέμου που δεν είχαν πια οράματα να τη διοχετεύσουν, την επένδυσαν στον νέο

δικό τους πολιτικό ανταγωνισμό. Εκεί φθείρονται και μαραίνονται σήμερα τα πιο υγιή και δημιουργικά άνθη, που επιμένει να γεννά η Ευρωπαϊκή Γη, παρ' όλες τις προσπάθειες να συντελεσθῇ οριστικά η πολιτιστική της αποσύνθεση.

2. Αυτό το θλιβερό, αποκρουστικό πρότυπο ζωής, το ονόμασαν καθεστώς «της ελευθερίας και της δημοκρατίας» και οι νικητές και δεσμώτες της Ευρώπης μας επέβαλαν να το λατρέψουμε.

III

ΕΒΡΑΙΟΣ, ΤΟ ΠΑΡΑΣΙΤΟ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

3.1 1. Αν όμως παρά τη φαινομενική αντίθεσή τους τα δύο κυριαρχα πολιτικά ρεύματα στην Ευρώπη των ημερών μας, δηλαδή ο καπιταλισμός και ο σοσιαλισμός, έχουν κοινή προέλευση και ρίζα, είναι καιρός να την αποκαλύψουμε. Γιατί η ρίζα αυτή δεν μπορεί παρά να είναι ο κληροδότης των κοινών τους χαρακτηριστικών, δηλαδή του υλικού αφελιμισμού, της αποθέωσης της δημοκρατικής ασυνδοσίας και του μαζάνθρωπου, της θεοποίησης της οικονομίας και του κέρδους, του κοσμοπολιτισμού και του ισοπεδωτικού διεθνισμού. Η ρίζα αυτή δεν είναι παρά ένα διεστραμμένο πρότυπο ζωής, που εκφράστηκε κατά την διάρκεια της Ιστορίας από ένα αντίστοιχο ανθρώπινο τύπο.

3.2 1. Ποιός όμως διεστραμμένος ανθρώπινος τύπος είναι εκείνος που από την Ανατολή της Ιστορίας επεδίωξε την παγκόσμια κυριαρχία με όπλο, όχι την δημιουργική του προσφορά, αλλά τη συσσώρευση υλικού πλούτου;

2. Ποιός διεστραμμένος ανθρώπινος τύπος αιώνες τώρα, αντί να καταξιωθεί στην ιστορική συνείδηση με τον υπέρ του πολιτισμού αγώνα, προσπορίζεται με βουλημία υλικά οφέλη, εκμεταλλεύομένος υποχθόνια τον αγώνα και την θυσία των εκλεκτών Δημιουργών;

3. Ποιός θρασύδειλος παρίας της Ιστορίας ιδιοποιείται χιλιετηρίδες τώρα την πολιτιστική δημιουργία και τον εξαίσιο μόχθο του Αρίου Ανθρώπου συσσωρεύοντας για λογαριασμό του πακτωλούς χρυσού με τον οποίο διαφθείρει και αγοράζει ταπεινές και αμβλυμένες συνειδήσεις;

4. Ποιός αρουραίος του πολιτισμού κινούμενος στη σκιά του Ιστορικού Γίγνεσθαι ισοπεδώνει και εκφυλίζει τις ακατάλυτες Αξίες του αποτιμώντας τες με χρήμα και υψώνοντας νέο θεό στα άδεια βάθρα τους το υλικό κέρδος;

5. Ποιο διεστραμμένο παράσιτο της πολιτιστικής μας ζωής εξετάλισε τις υπέρτατες Αξίες της τιμής, της θυσίας, του Ηρωϊσμού και της Αξιοπρέπειας, της λατρείας προς το Κάλλος, της Δικαιοσύνης, ώστε σήμερα ν' αγοράζονται και να πουλιώνται με αντάλλαγμα το χρήμα;

3.3 1. Είναι ο επιτήδειος διαφθορέας της πολιτικής που νόθευσε τα αριστοκρατικά πολιτεύματα με δολιότητα, αναγορεύοντας σε υπέρτατη πολιτική αξία το είδωλο της δημοκρατίας, δηλαδή της κυριαρχίας του χαννωμένου από τη δίψα του υλικού αφελιμισμού

μαζάνθρωπου, πάνω στον εκλεκτό δημιουργό.

2. Έτσι πέτυχε να διασφαλίσῃ την δική του παγκόσμια κυριαρχία αφού κατέχει τον υλικό πλούτο που συσσωρεύει αιώνες τώρα, μέσω του οποίου διέφθειρε και κατέστησε άβουλο όργανό του το μαζάνθρωπο.

3. Είναι ο ίδιος υπάνθρωπος, που αφού επινόησε με σκοπιμότητα και σατανικότητα τα δύο πολιτικά συστήματα, που εξήλθαν νικητές από τον μεγάλο ιδεολογικό Πόλεμο, αλώνει σήμερα μέσω αυτών την καθαγιασμένη με το Αίμα των Ηρώων και την νανουρισμένη με το τραγούδι των Ιπποτών Γη της Ευρώπης, προς όφελος και χάριν της διασφαλίσεως της παγκόσμιας κυριαρχίας του.

4. Είναι ο απανταχός ΕΒΡΑΙΟΣ όλων των αιώνων! Ο μοναδικός παντοδύναμος κυριαρχός του σημερινού κόσμου μας, ο καταχθόνιος υπονομευτής του Ευρωπαϊκού Πολιτισμού, ο αιώνιος αντίπαλος του Αρίου Δημιουργού.

5. Ο μαζάνθρωπος που έχει κατακλύσει σήμερα τις κοινωνίες μας, είναι το εκτρωματικό και εκφυλισμένο ιστορικό δημιουργήμα του ΕΒΡΑΙΟΥ.

3.4 1. Ο Εβραίος είναι ο διεστραμμένος εκείνος ανθρώπινος τύπος, που υπέρτατο κριτήριο της ζωής του ήθελε την πρόσκτηση υλικού κέρδους με κάθε τρόπο και την δια μέσου αυτού κυριαρχία του επί του κόσμου. Είναι ο άνθρωπος, που στερείται δυνατών ιδιοτήτων χαρακτήρος, που θα τον καταξίωναν σαν δημιουργό κι έτσι επιδιώκει την κυριαρχία δια μέσου της οικονομικής ισχύος.

2. Ο Εβραίος είναι ο απανταχός της Ιστορίας διεθνιστικός οικονομικός παράγων. Δεν έχει πατρίδα ούτε πολιτισμό αλλά είναι παράσιτο που απομζά τους πόρους και την οικονομική ζωή όλων των λαών. Όπλο του, η διεθνής του χρήματος που είναι δημιουργήμα του. Σε οποιαδήποτε συναλλαγή που γίνεται με οικονομικά ανταλλάγματα, είναι πάντα παρών.

3. Είναι αυτός που αναγόρευσε σε θεό το υλικό κέρδος και σε θρησκεία του την οικονομία, αποδίδοντάς της ένα ρόλο που ποτέ δεν της ανήκε: τον ρόλο του πρωταρχικού ρυθμιστού της ιστορικής εξελίξεως.

4. Είναι αυτός που μόλυνε σατανικά τον Λευκό Ανθρώπο με τη μανία του υλικού αφελιμισμού κι έτσι του άμβλυνε τη θέληση για δημιουργία.

5. Ο Εβραίος είναι το εκφυλισμένο αποκύημα αλλεπάλληλων επιμειξιών της φυλετικής πανσπερμίας. Παράσιτο της πολιτιστικής ζωής αρχικά, εξελίχθηκε σε εθνικό και κοινωνικό παράσιτο με την πάροδο του χρόνου. Έτσι, από αιώνες τώρα εισέδυσε στο χώρο της

Πολιτιστικής Δημιουργίας της Αρίας Φυλής, την Ευρώπη, απομύζησε τον ιδρώτα των λαών της, για να καταστή σταδιακά ο απόλυτος ρυθμιστής της οικονομικής ζωής της.

6. Σκοπός του Εβραίου ήταν και θα είναι πάντα η δια της οικονομικής ισχύος πραγματοποίηση και διατήρηση της παγκόσμιας κυριαρχίας.

3.5 1. Κατά την ανέλιξη του Ιστορικού Γίγνεσθαι και ενόσω η Αρία Φυλή αναλίσκεται ηρωικά στους αγώνες για την προαγωγή του πολιτισμού, ο παρασιτικός Ιουδαίος συγκεντρώνει με πανουργία και κακεντρέχεια τα υλικά μέσα για τη μελλοντική επικράτησή του. Αδυνατώντας όμως να συγκρουσθή κατά μέτωπο με τον εκλεκτό, αθώο Λευκό Δημιουργό, ενσταλλάζει με δολιότητα το φριχτό δηλητήριο στις φλέβες του, σε στιγμές χειμασμού, κούρασης και αδράνειας. Έτσι σιγά σιγά μετάλλαξε τον υπέροχο τρόπο ζωής του, τον εκφύλισε και του επέβαλε άλλο, διεστραμμένο, αντιφυσικό, αντιπολιτιστικό και παρακμιακό τρόπο ζωής.

2. Όποτε το Εβραϊκό δηλητήριο μόλυνε τον Ευρωπαϊκό κορμό σε κρίσιμες ιστορικές καμπές, ο πολιτισμός μας γέννησε νόθα και εκτρωματικά τέκνα, γόνους της επικατάρατης επιμειξίας.

3.6 1. Τα τρία πλέον επικινδυνά αποκυήματα, που γέννησε η διεστραμμένη Ιουδαϊκή μήτρα στο λυκαυγές της Ιστορίας και τα απόθεσε στη θαλπερή αγκάλη του Αριου Πολιτισμού για να μεγαλώσουν παρασιτικά εις βάρος των γνήσιων τέκνων του, ήταν:

2. Η δυϊστική σύλληψη του Κόσμου.

3. Το ισοπεδωτικό μύνημα.

4. Η γραμμική αντίληψη της Ιστορίας.

5. Σύμφωνα με τη δυϊστική αντίληψη, υπάρχουν δύο κόσμοι, ο ένας δημιουργός, αιτία και λόγος υπάρξεως του άλλου. Ο Ακτιστος Κόσμος του Θεού και ο Κτιστός Φυσικός Κόσμος. Άρχων του Φυσικού Κόσμου, ο Ανθρωπος είναι ταυτόχρονα δούλος του παντοδύναμου και ανελέντου Θεού. Αναπότρεπτη μοίρα του ανθρώπου, είναι να εκλιπαρεί τη θεϊκή εύνοια ή να υποτάσσεται στη θεϊκή τιμωρία, έρμαιο πάντα της θείας βουλήσεως. Κέρδος του ανθρώπου που υπηρετεί πιστά το Θεό, είναι η ατομική σωτηρία, δηλαδή η αιώνια βασιλεία των ουρανών. Ο Ιουδαϊκός λαός είναι ο περιούσιος λαός της ιστορίας, γιατί είναι χαρισματικά προορισμένος από το θείο θέλημα, να εγκαθιδρύσῃ την επίγεια βασιλεία του Θεού και να γίνη κυριαρχος της Οικουμένης. Από την ενσωμάτωση αυτής της Ιουδαϊκής αντιλήψεως στο Αριο Πολιτιστικό Οικοδόμημα έλκουν την καταγωγή τους πολλές μεταγενέστερες ιδεολογικές τάσεις:

6. Η θεώρηση της ιστορικής εξελίξεως σαν απόρροιας μιας νο-

μοτελειακής αναγκαιότητας που δεν υπόκειται στην βουλητική ενέργεια του ανθρώπου.

7. Η ωφελιμιστική αντίληψη της ζωής, που επιζητεί την αμοιβή υπό μορφή ενός υλικού ή πνευματικού παράδεισου, σαν την τελική επιβράβευση της τυφλής υποταγής και της φανατικής προσήλωσης του ανθρώπου - υπηρέτη του Θεού ή της ιδεολογίας. Η αντίληψη αυτή εκφυλίστηκε σε μικρόψυχη ατομική ιδιοτέλεια όταν προσαρμόστηκε στην εφήμερη κοινωνική πραγματικότητα κάθε ιστορικής περιόδου.

8. Η ενσωμάτωση στον τρόπο σκέψεως του Αρίου ιδεολογικών και φιλοσοφικών ρευμάτων που θεμελιώθηκαν στην παραδοχή ψευδών δυϊστικών διλημμάτων όπως καλό - κακό, υλισμός - ιδεαλισμός, σώμα - ψυχή.

9. Η υπερβατικότητα του Θεού και η αποστασιοποίησή του από τον κόσμο. Ο Ανθρωπος δεν μπορεί πλέον να συνδιαλέγεται ισότιμα με το Θεό και μεταξύ αυτού και του Θεού δεν παρεμβάλλονται κλιμακωτοί αναβαθμοί, αλλά ένα τεράστιο ποιοτικό χάσμα.

10. Το ισοπεδωτικό μύνημα διακηρύσσει πως οι βιολογικές, ηθικές, πνευματικές και αισθητικές αξίες ενός λαού, δεν εκπορεύονται από την ιδιαίτερη πολιτιστική κληρονομιά και δημιουργία του, αλλά αντίθετα υπακούουν σε οικουμενικούς, καθολικά ισχύοντες νόμους, ανεξάρτητους από τις καταβολές κάθε λαού, ώστε να είναι δυνατή μια οικουμενική, ομοιόμορφη πολιτιστική εξέλιξη. Η αντίληψη αυτή εισήγαγε τον κοσμοπολιτισμό και τον διεθνισμό σαν ιδανικό των κοινωνιών και κατ' επέκτασιν, διευκόλυνε την εξάπλωση των παγκόσμιων οριζοντίων θρησκειών, που σαν πνευματικές επιδημίες σάρωσαν την ιστορία, με τελευταίο, πρόσφατο σύμπτωμα την παγκόσμια κυριαρχία του οικονομικού δόγματος. Επίσης, ισοπέδωσε τις παραδοσιακές αξίες καταλύνοντας την αξιολογική τους κλίμακα με την εισαγωγή της παρακμιακής αρχής, πώς: «αφού δλα έχουν κοινό μέτρο, κάθε τι μπορεί να αξίζει ούσο και οτιδήποτε άλλο».

11. Η γραμμική αντίληψη της ιστορίας θεωρεί την ανθρώπινη πολιτιστική περιπέτεια σαν μια παρένθεση μεταξύ δύο επίγειων ή επουράνιων παραδείσων, ενός πρωτογενούς που απωλέσθηκε στην αρχή της Ιστορίας και ενός μελλοντικού που οπωσδήποτε θα πραγματωθή στο τέλος της. Η θεώρηση αυτή καλλιέργησε την μοιρολατρεία και την τελεολογική ιστορική προοπτική, καθώς και την πίστη σε μια εσωτερική αναγκαιότητα της ιστορίας, ιδιότητες τελείως ξένες προς την ευρωπαϊκή πολιτιστική παράδοση.

3.7 1. Πολλά υπήρξαν τα διεστραμμένα παιδιά του Ευρωπαϊκού Πνεύματος κατά την πορεία του από τις Ελληνικές του καταβολές ως τις μέρες μας. Γιατί πολλές φορές μέσα στην ιστορία το φυσικό

πρότυπο ζωής του Αρίου Ανθρώπου διαβρώθηκε από την εκφυλιστική επίδραση του Εβραίου.

2. Η πιο ισχυρή απ' όλες αυτές τις εκτρωματικές αποφύσεις του ευρωπαϊκού πνεύματος, τα πλοκάμια της οποίας συσφίγγουν τον πολιτισμό 20 αιώνες τώρα, αυτή που τον εξέτρεψε από τη φυσική του αθωότητα, την πνευματική του έξαρση και την αισθητική του τελειότητα, δηλαδή την Απολλώνεια Αρμονία, υπήρξε ο Ιουδαιοχριστιανισμός. Ο Ιουδαιοχριστιανισμός κατέστρεψε την ελληνική πολιτιστική κληρονομιά και την υπέροχη λατρεία της Φύσεως, εισάγοντας στην Ιστορία την Εβραϊκή αντίληψη περί υπάρξεως ενός Θεού και παραδείσου κειμένων εκτός του κόσμου τούτου. Είναι ο ίδιος που αναγόρευσε την αδυναμία σε αρετή, επινόησε με σατανικότητα την αμαρτία και την προπατορική ενοχή όλων των ανθρώπων και είδε τον Φυσικό κόσμο σαν τόπο εξορίας και «κοιλάδα δακρύων». Ο Ιουδαιοχριστιανισμός δίδαξε την άρνηση της ζωής και του κόσμου σαν πρωταρχικό εφόδιο για να κερδηθή κάποια άγνωστη, μέλλουσα, αιώνια ζωή, για να σκοτώσῃ έτσι τις πιο δυνατές εκδηλώσεις της δημιουργικότητας του Αρίου Ανθρώπου.

3. Ο Ιουδαιοχριστιανισμός ήταν ο μπολσεβικισμός της Αρχαιότητος, που με το ισοπεδωτικό του μικρόβιο και το μεστιανικό του κήρυγμα, έφθειρε και ανέτρεψε τις παραδοσιακές δομές των Αρχαιών κοινωνιών παρά τις προσπάθειές τους να τον αφομοιώσουν ανώδυνα. Έτσι, αυτή η θρησκεία των δούλων και των Εβραίων, προσέλαβε τις διαστάσεις μιας οριζόντιας επιδημίας που σταδιακά πρόσβαλε όλους τους λαούς της Ευρώπης, για να καταστή στη συνέχεια και για πολλούς αιώνες το δεσμωτήριο του Ευρωπαϊκού Πολιτισμού. Ωστόσο, χωρίς την δημιουργική του ανάπλαση από την τεράστια αφομοιωτική δύναμη του Ελληνισμού, που ήδη ευρίσκετο στη δύση του και χωρίς τον πλήρη εξελληνισμό του, είναι βέβαιο ότι ο Ιουδαιοχριστιανισμός δεν θα επεβιώνε. Όμως οι κύριες εβραϊκές του καταβολές παρέμειναν άφθαρτες και στάθηκαν αρκετές για να δηλητηριάσουν το ευρωπαϊκό πολιτιστικό οικοδόμημα.

4. Για τον ιουδαιο-Χριστιανό ο Θεός κείται εκτός του κόσμου τούτου και χρέος του ανθρώπου είναι, δια της θείας χάριτος να κερδίσῃ την αιώνια βασιλεία των ουρανών. Αντίθετα για τον 'Αριο, Ευρωπαίο Δημιουργό, Θεός είναι ο Κόσμος κι ο Κόσμος είναι αιτία του εαυτού του. Μέσα στον κόσμο που είναι ιερός, ο άνθρωπος συνδιαλέγεται κάθε στιγμή ισότιμα με το θείο.

5. Μέσα στους αιώνιους κύκλους των καιρών, οι θεοί είναι τα σκαλοπάτια που δημιουργεί ο άνθρωπος στον αγώνα του να υπερβή τον εαυτό του, να γίνη δηλαδή ήρωας, ημίθεος και τέλος να γίνη και ο ίδιος Θεός, μετέχοντας έτσι τους κάλλους της Απολλώνειας Κοσμικής Αρμονίας.

3.8 1. Τα νεαρότερα όμως εκτρωματικά και διεφθαρμένα τέκνα, που καταδύναστεύουν μέχρι θανάτου στις μέρες μας το χειμαζόμενο πολιτισμό μας, αυτό το εξαισιό δημιούργημα του Λευκού Ανθρώπου, τερατογεννήματα μόλις δύο αιώνων, είναι οι δύο δυνάστες της γης μας, ο αμερικανικός καπιταλισμός και ο ρωσικός μπολσεβικισμός, με τους εγχώριους υπηρέτες τους. Τα αστικά, σοσιαλιστικά και κομμουνιστικά κόμματα.

2. Εναντίον αυτών των δύο επερχομένων κυριάρχων πολέμησε ο Θεματοφύλακας του πολιτισμού στον αιώνα μας, δηλαδή ο Εθνικοσοσιαλισμός. Και κυρίως, δια μέσου αυτών διέκρινε σωστά και πολέμησε δύο από τα χίλια πρόσωπα του πραγματικού εχθρού του Αρίου Ανθρώπου από καταβολής της ιστορίας του, του αιώνιου Εβραίου.

3. Έτσι υπερασπιζόμενος τον πολιτισμό, ο Εθνικοσοσιαλισμός ηττήθηκε και ο Εβραίος επέβαλε για μια ακόμη φορά τη λατρεία των εκτρωματικών ειδώλων του δια μέσου των δύο νέων προσωπείων του, του καπιταλισμού και του μαρξισμού, ώστε να διαιωνίζει την κυριαρχία του στον κόσμο καταδικάζοντας σε πολιτιστικό αφανισμό την Ευρώπη.

4. Πάνω από τα καπνισμένα ερείπια του Βερολίνου όπου ο πολιτισμός άφηνε την τελευταία του πνοή, οι δύο δολοφόνοι, ο Αμερικανός δημοκράτης και ο Ρώσος μπολσεβίκος, μαζί με τους ευρωπαίους κομπάρσους τους, προδότες του πολιτισμού τους, αντήλασσαν νικητήρια χειραψία. Την ίδια στιγμή ο Εβραίος της Ανατολής και ο Εβραίος της Δύσης, ο ένας και αδιαίρετος Εβραίος της Ιστορίας, πανηγύριζε με μοχθηρία την επισφράγιση της κυριαρχίας του, που μόλις άρχιζε.

5. Πρέπει λοιπόν να γίνει κοινή συνείδηση όλων μας. Ο Αγώνας μας εναντίον του καπιταλισμού αφ' ενός και του κομμουνισμού αφ' ετέρου, σ' όλες τους μορφές, αυτός ο φαινομενικά διμέτωπος αγώνας, δεν είναι παρά ο αγώνας του πολιτισμού μας εναντίον δύο από τα χίλια πρόσωπα του αιώνιου εκμαυλιστή των υπέροχων αξιών του ευρωπαίου Δημιουργού: του Εβραίου υπάνθρωπου.

IV

ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΘΝΙΚΟΣ ΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ. ΕΙΜΑΣΤΕ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ

4.1 1. Μετά από αυτήν την ιστορική θεώρηση προβάλλει αβίαστα η θέση μας πάνω στην πολιτική, κοινωνική, οικονομική και πολιτιστική πραγματικότητα του καιρού μας.

2. Είμαστε εθνικοσοσιαλιστές. Ο Εθνικοσοσιαλισμός δεν είναι ένα απλό πολιτικό κίνημα, ούτε ένα τυχαίο ιστορικό σύμπτωμα του αιώνα μας. Είναι τρόπος ζωής που έχει ρίζες βαθειές. Είναι η σύγχρονη εκδήλωση εκείνου ακριβώς του τρόπου ζωής που δημιουργήσε και προήγαγε τον πολιτισμό από τους Ομηρικούς χρόνους ως την εποχή μας, διότι λάτρεψε και προέβαλε τις ίδιες Αξίες, αυτές που σήμερα κείτονται εκπεσμένες κι εκφυλισμένες.

3. Το πρότυπο ζωής που προβάλλει ο Εθνικοσοσιαλισμός είναι φυσικό και φυλετικό, αξιοκρατικό και αριστοκρατικό, παραδοσιακό και συνάμα προοδευτικό, επιλεκτικό και βουλησιοκρατικό, πολεμικό και πρωικό, τραγικό και μεγαλειώδες, αισθηματικό και διαισθητικά ενορατικό, ηλιακό και αισθητικά αρμονικό και τείνει στην πραγματοποίηση της αρμονικής ενότητας του ανθρώπου με τον κόσμο. Είναι δηλαδή πρότυπο ζωής δημιουργικό και γι' αυτό είναι αντισολεδωτικό, αντιμηνιστικό, αντιορθολογιστικό, αντιδιεθνιστικό, αντιφρελιμιστικό, αντιφιλελύθερο, αντιδημοκρατικό, αντιμαρξιστικό, αντιειρηνιστικό.

4. Είναι γενικά αντίθετο στο παρακμαϊκό και αντιπολιτιστικό ρεύμα της ασύδοτης και χωρίς προορισμό κυριαρχίας των ωφελιμιστή μαζάνθρωπου που δεσπόζει σήμερα στις κοινωνίες μας.

5. Το πρότυπο ζωής του Εθνικοσοσιαλισμού επιβάλλει στους ανθρώπους πολιτιστική προοπτική και τους αναγνωρίζει ρόλο δημιουργών μέσα στο ιστορικό γίγνεσθαι. Αντίθετα ο μαζάνθρωπος των ημερών μας δεν έχει κανένα σκοπό που να ξεπερνά τα όρια του εγνωστικού ωφελιμισμού του και είναι έρμαιο μιας ασύδοτης, καταχρηστικής ελευθερίας χωρίς υπέρτερη προοπτική ή άθυρμα μιας τυφλής, άτεγκτης ιστορικής ή ουράνιας νομοτέλειας. Όντας όμως δούλος του Θεού ή της Οικονομίας, δεν είναι παρά ταπεινός νοσταλγός και λαθροθήρας επίγειων ή επουράνιων παραδείσων, χωρίς δημιουργική πνοή και δίχως συμβολή στο Πολιτιστικό οικοδόμημα.

4.2 1. Ο Εθνικοσοσιαλισμός πιστεύει στην Ευρώπη των Πατρίδων. Αποκαλύπτει και εξαίρει τις ιδιομορφίες και την ιδιαίτερη πολιτιστική κληρονομιά κάθε ευρωπαϊκού Έθνους, αλλά συνθέτει αρμονικά αυτές τις ιδιαιτερότητες σε μια δέσμη με κοινές πολιτιστι-

κές καταβολές και κοινή πολιτιστική προοπτική, δηλαδή στον ενιαίο φυλετικό και πολιτιστικό φορέα κάθε νεύρου της, που είναι η Ευρώπη.

2. Η σημερινή Ευρώπη, το λίκνο του πολιτισμού της Αρίας Φυλής, δηλαδή το λίκνο του ανθρώπινου πολιτισμού, είναι μια Γη υπό πολιτική, οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική κατοχή. Δυνάστες της ο Αμερικάνος καπιταλιστής με το Ρώσο μπολσεβίκο και τους τοποτηρητές τους, που την απομιζούν χάριν του πολιτικού τους ανταγωνισμού, ώστε να διασφαλίζει και να διαιωνίζει ανενόχλητος την παγκόσμια κυριαρχία του με όπλο την οικονομική του παντοδύναμια ο πανταχού παρών στην ιστορία του Ευρωπαϊκού Πολιτισμού, Εβραίος.